

ПРИГОДНИЦЬКИЙ ТУРИЗМ: ПОНЯТТЯ І СТРУКТУРА

Максим МЕЛЬНИК

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського, м. Львів, Україна*

Вступ. Пригодницький туризм як вид відпочинку користується дедалі більшою популярністю у світі. Причиною цього є можливість поєднання під час пригодницьких подорожей елементів різних видів туризму, серед яких мототуризм, спелеотуризм, скелелазіння, трекінг, кайтсерфінг, дайвінг, водний, лижний і гірськолижний, пішохідний туризм та ін. Водночас підходи до трактування пригодницького туризму як явища й об'єкта наукових досліджень досі достатньо розрізнені.

Мета – проаналізувати різні підходи авторів до поняття та структури пригодницького туризму.

Методи: метод аналізу наукової і методичної літератури, метод узагальнення.

Результати. За даними асоціації Adventure Travel Trade, пригодницький туризм – це туристична діяльність, яка містить фізичну активність, культурний обмін або діяльність у природі. Цей вид туризму характеризується здатністю забезпечувати туриста порівняно високим рівнем сенсорної стимуляції, що зазвичай досягається додаванням до туристичного досвіду фізично складних експериментальних компонентів. Водночас канадська комісія з туризму визначила пригодницький туризм як дозвілля на свіжому повітрі, яке проводять у незвичному, екзотичному, віддаленому або пустельному напрямку, що передбачає певну форму нетрадиційних засобів пересування і, як правило, асоціюється з низьким або високим рівнем активності [3].

Вагомий внесок у дослідження поняття пригодницького туризму і відокремлення його від споріднених видів туризму, таких як спортивний та екологічний, зробили українські вчені Г. Андрєєва та П. Коваль. На думку цих авторів, пригодницький туризм – це подорожі для отримання фізичного навантаження, адреналіну, унікальних, недоступних для більшості людей вражень [1]. У схожому контексті трактують пригодницький туризм Ф. Шандор і М. Кляп, розуміючи його як різновид туризму, пов'язаний із фізичними навантаженнями та організацією нестандартних турів у екзотичні й екологічно чисті природні резервації, що містить незвичайні подорожі, нетрадиційні транспортні засоби [2].

За технологічно-організаційними особливостями виокремлюють такі види пригодницького туризму, як спортивний (водний, пішохідний, гірський, лижний, велосипедний); екстремальний (водний, повітряний, гірський, пішохідний, екзотичний); спелеотуризм; мисливство; сафарі; спортивну риболовлю тощо [1].

Висновок. Узагальнюючи наявні підходи, можна сформулювати характерні риси сучасного трактування поняття пригодницького туризму:

- унікальність та екзотичність;
- фізична активність;
- прямий контакт із природою;
- авантюризм;
- екологічність.

Варто відзначити, що підходи різних авторів до виокремлення структури пригодницького туризму дещо відрізняються. Однак спільним є те, що за основу структурування береться головним чином такий критерій, як спосіб пересування під час подорожі загалом або окремих

її частин. Загалом швидкий розвиток пригодницького туризму спонукає до глибших та ширших його досліджень як явища і виду туристичної діяльності.

Ключові слова: туризм, пригодницький туризм, підхід.

Список використаних джерел

1. Коваль П. Ф., Андреева Г. П. Теоретичні засади пригодницького туризму // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. 2018. № 6. С. 32–38.
2. Шандор Ф. Ф., Кляп М. П. Сучасні різновиди туризму: підручник. Київ: Знання, 2013. 334 с.
3. Education portal Tourism notes. URL: <https://tourismnotes.com/adventure-tourism>.